

DÉLMAGYARORSZÁG

80. évfolyam, 181. szám
1990. július 24., kedd

ALAPÍTVÁ: 1910-BEN

Havi előfizetési díj: 101+20 forint
Ára 4,30 forint

Önkormányzár

Ismét elnapolták az önkormányzati vitát — A Szovjetunió ítélje el az 56-os beavatkozást! — Tüneti kezelés a Cserepes soron — A múltó időt meg kell örökíteni — Szabadtéri-reflexiók

A Parlament rendkívüli ülésén, tegnap, ismét nem született törvény. Pedig a múlt hét végén, az egyeztető tárgyalásokon megcsillant a remény. Úgy tűnik, valóban a jövőnk szempontjából talán legfontosabb törvényt alakítják, formálják a honatyák. A politika sakkjátszmájában a játszmákat vezető politikusok, pártok vezénylik — a nyertesek vagy vesztesek viszont rajta állnak a kockás mezőn. Egy jó önkormányzati törvény európaiságunk bizonyítéka, a demokrácia nagykörűsége, a bizalom és biztonság kettős kötése lehet. Olyan törvény, mely az állampolgár számára megteremtí a városi polgár kézzel fogható jogait és kötelességeit, azt a valódi szabadságot, melynek gyakorlásával részese lehet saját sorsa alakításának. A rendszerváltás sarkkövéről van tehát szó, talán nem is illik kajánkodni a kötélfűzést tapasztalva. Viszont, az emberek egyre türelmetlenebbek. Mind többen érzik úgy — ellenükre folyik a politikai sakkjátszma. Megnyugtatók közös feladat — fent és lent...

Tandi Lajos

Ízekre szedett tervezet

Szinte kizárólag az MDF és az SZDSZ képviselői vitáztak a hétfői plenáris ülésen az önkormányzatokkal összefüggő törvényjavaslatokról. Az ismételt elnapolt általános vitában húsz felszólalás hangzott el. A kormánypárti képviselők elősorsban az SZDSZ álláspontját „szedték ízekre” — ám a többség, időnként szópárbajjal fajult vita nem hozott felszínre új elemeket, érveket. Néhány képviselő megjegyzése azonban arra enged következtetni: az általános vita mindaddig tart, amíg a hat parlamenti pártnak nem sikerül megegyezésre jutnia ebben a kérdésben.

Ezt követően a plénum vita nélkül elfogadta a Szovjetunió 1956-os magyarországi beavatkozásával kapcsolatos országgyűlési határozatot, amely azt indítványozza, hogy a magyar Országgyűlés forduljon a szovjet parlamenthez, és kérje fel: határozatlan foglaljon állást, és ítélje el az 1956-os magyarországi beavatkozást.

Este fél 6 órakor befejeződött a Parlament rendkívüli ülésszakának hétfői

Olajsokk

Mi várható az energiapolitikában?

A bejelentés, amely szerint a Szovjetunió az év hátralévő részében kevesebb olajat szállít, ismét a közérdeklődés homlokterébe állította az energiagazdálkodást.

Az olajszállítások csökkenése ugyanis nyomatékosította azt a szakemberek körében már korábban is megfogalmazott felismerést, hogy milyen sebezhetővé tesz bennünket az energiaellátás erős függősége. A magyar energiefelhasználás-

nak körülbelül fele ugyanis importból származik. Az arányok persze nem egyformák. Szénből szerény mértékű a behozatal. A nem egészen 2 millió tonnás hazai kőolajtermeléshez mintegy 6,5 millió tonna import járul. A 4 milliárd köbméter körüli földgáztermelés 6 milliárdos importtal egészül ki, és az 1850 megawattos áramimport a hazai fogyasztásnak nagyjából a harmadrészét fedezi. Az im-

port aránya tehát eleve magas, ráadásul az importált energia majdnem teljes egészében egyetlen országból, a Szovjetunióból származik.

Ez az egyoldalú függőség hosszú ideig még e'önösnek is mutatkozott. Csakhogy ez a biztonság tovatúnt. Nem kell ehhez politikai megfontolás, a terhelést fizikailag nehezen bíró villamos távvezeték szétesése, az egyre nehezebb olajkitermelés, egy bányászstrájk, a számos sebből vérző szovjet gazdaság szükségképpen pocskoló energiefelhasználása gyorsan szétfújja az energiaellátás korábbi biztonságát.

Mindenekelőtt persze azt kell meggondolni, hogyan alakul a következő években az ország energiefelhasználása, mekkora igények kielégítésére kell felkészülni. Különösen fontos ez a kérdés a legkevésbé rugalmas energia, a villamos energia esetében, amihez több tízmilliárdos erőművek építésére kell vagy nem kell felkészülni. Ami ebből biztos: a korábbi koncepciók évi 1,5 százalékos körüli növekedéssel számoltak. Az élet azután alaposan alulmúlta a terveket — az év során nemhogy nőtt, de éppen hogy körülbelül fél százalékkal csökkent az áramfogyasztás. Amiben bizonyos szerény szerepe a jó időnek is volt, ám lényegében annak tudható be, hogy jelentősen csökkent az ipari termelés. Ha ez folytatódik, az persze jó az energetikának, de nem jó a gazdaságnak. Kérdés: mikor

következik be az élénkülés, mi növelné az energiaigényeket — s bekövetkezik-e végre egy olyan ipari szerkezetváltás, ami háttérbe szorítja a nagy energiafálgazatokat, mint a kohászat, a nehézipar vagy az építőanyag-ipar. Ettől függ ugyanis, mikor kell egy új alap-erőmű építésére sort keríteni.

Mit tudunk ehhez itthon megtermelni? Mindenekelőtt szent. Ehhez azonban először rendezni kell a szénbányászat helyzetét.

Itthon tudjuk megtermelni szénhidrogén-igényeink egy részét is — bár készleteink a maihoz képest csökkenő kitermelést tesznek lehetővé. Importfüggőségünk ezen a területen továbbra is megmarad — az egyoldalú függőség azonban mérsékelhető.

Problematikusabb a helyzet a villamosenergia-import esetében. Itt az a kulcskérdés, hogy bár a nyugati és a keleti villamosenergia-rendszer elvileg azonos, 50 herzes frekvencián működik, a gyakorlatban a kelet-európai rendszer erősen ingadozik, ezért csak egy speciális műszaki megoldás, az egyenáramú betét megépítésével kapcsolhatóak össze. Az elhatározás tehát, hogy ezentúl a magyar villamosenergia-rendszer nem a keleti, hanem a nyugati villamosenergia-rendszerrel jár együtt, nem elengedő — ilyen kuplungok létesítésére is szükség van.

(Az összeállítás a 2. oldalon folytatódik.)

Alsóváros föllélegezhet(?)

Új forgalmi rend a piac körül

Jóllehet, a tanács végrehajtó bizottsága saját programjával ellentétben nem tárgyalta a múlt héten egyéb

mellett a Cserepes sori piacról, a tanács szakigazgatási szervei nem vártak egy újabb, esetlegesen elmaradt értekezletig. Mint azt Nagypál Miklós, az építési és közlekedési osztály vezetője elmondta, megnézték, mi van még hátra ebből az évből, megvizsgálták a hátralelő költségeit is, s arra jutottak, hogy 2 millió forintot a Cserepes sori piac környékének rendezésére áldozhatnak. Igaz, ezt az összeget eredetileg a város csatornázására szánták, de azzal jól haladunk, két évre megelőztük magunkat. A 2 millió birtokában ült le Nagypál Miklós a Cserepes Sori Piac Kft. részvényeseivel, a rendőrség képviselőjével tegnap, hétfőn azt tárgyalandó, milyen intézkedésekkel lehetne elviselhetővé tenni Alsóváros lakosságának életét.

Tegnap a következőkben állapodtak meg: az E75-ös főút mentén korlátot állítanak föl. Remélhetően csökken a piacozó gépkocsiforgalom a Vám tér környékén, tudniillik a másik lényeges változtatás szerint az autók a Partiscum körút felől — a délnyugati kapun — juthatnak be a piacra. Tegyük hozzá rögtön, amint az úgynevezett feltároló út elkészül (ez a Szabadkai úttal párhuzamosan visz, csak belül, a Cserepes sori és a

Partiscum körutat köti össze). A Kohósalak Gmk, a kivitelező, két hetet kért.

Amint használható lesz a feltároló út, továbbá, ahogy a vízművek befejezi a Cserepes sor aszfaltozását, megváltozik a sor forgalmi rendje: egyirányúsítják a város felé. Ha jól értem, sem a belvárosból, sem a határ felől érkező autók nem kanyarodhatnak be a Cserepes sorra. Egyébként a 22-es buszjárat a Katona utcából a sorra kanyarodik majd (természetesen megállója is lesz). Erre a jelek szerint még várnunk kell, a vízművek október végére fejezi be a sor aszfaltozását. Majd csak föllélegezhetnek az alsóvárosiak, mert az Alsónyomás sor zsákutca lesz a Dobó utca felől, a Vám tér felől pedig korláttal zárják el az illetéktelen autók elől. A Csöndes utca ugyancsak zsákutca lesz a Rákóczi utca felől. Míg mindez terv marad, a rendőrök — azt ígérték — folytatják a már elkezdett éjszakánkénti ellenőrzéseket.

Maradt végül a temető védelme. Az egyház képviselőjében senki sem vett ugyan részt a tegnapi megbeszélésen, de bizonyos jó néven veszik a tanács szándékát: a kétféle temetőt a kétmillióból áldoztatják a hiányzó kerítés pótlására. A Szabadkai úti főbejárat, egyáltalán a temetőbe való be- és kijárást esetlegesen megváltoztatásáról külön kell tárgyalni.

M. E.

Piroska, avagy a törvény...

Sajnos, sokat sajnálkoztunk már a becsapottak bugyutaságán. Elvünk lehetne: aki az itt a piros, hol a piros nevű, Cserepes sori nagy társasjátékon (ki nevet a végén?) játszik, az vessen magára. Fél óra leforgása alatt veszítették már — tanúsíthatom — 300 ezer forintot is. Nyerni képtelenek. Próbálják meg! Ötven méterrel odébb kés az oldalukban: győztes visszafizet!

Szidjuk a rend fenntartóit, hogyan, s miként hagyják ezen nyereszkeskedés útját munkálkodásuk tökélyre emelésében?

Korábban, a kezdetek kezdetén, pesti nepperek pirosítottak. A rend emberei rajtuk ütöttek, ahogy kell(ene). A két iparúzó kóklert előállították (annak rendje és módja szerint). Elkoboztak tőlük 26 ezer forintot és cseles munkaeszközeiket; asztalt, gyufásdobozt, gumilabdacsot.

Ezek után szabadon bocsátották őket a törvénynek betűje szerint. A szabálysértési eljárást az illetékes budapesti kerületi tanácsnak utalták át, mely a következő döntést hozta: az illetőket 1200, illetve 1400 forint bírsággal sújtotta, mindamellett az elkobzott összeget visszautalta nekik, azonban kemény büntetésül, munkaeszközeiket, az asztalt, s a felbecsülhetetlen értékű gyufásdobozokat lefoglalta.

Ezen szankciót a nepperek öt perc alatt rentálissá teszik. A város rendőreinek kellemetlenkedése, mint elefántnak a szunyogcsípés...

Történet mindez (ráadásul) a majdhogynem általánosnak mondható amnesztia előtt. Így a ma is hasznosnak tevékenykedők, ha meglátják a gumibotosokat, vagy civil társaikat, jót röhögnek.

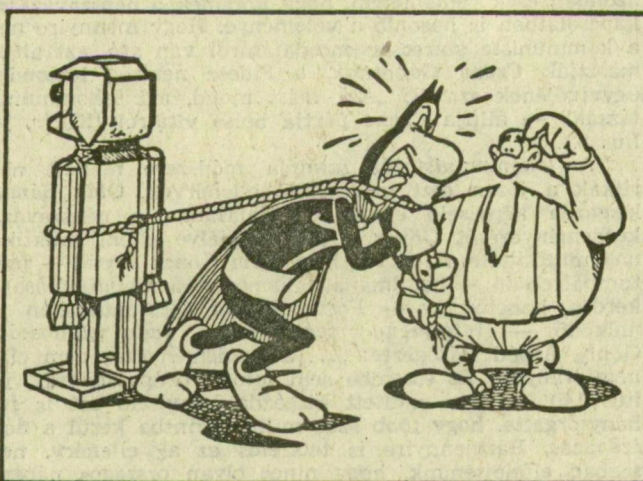
Ez van. A törvény nevében.

(varga)

ROBOT ROBI

írta és rajzolta: Varga Zoltán

Holnapi számunk negyedik oldalán új kalandokra hívja az ifjú újságírókat Varga Zoltán, akinek sikeres Batmanus képregényét követően új sorozata jelenik meg a lap hasábjain — ezúttal Robot Robi történeteit követik a gyerekek képen és szóban.

Hirdetésfelvétel közületek és vállalkozók részére a Délmagyarországba

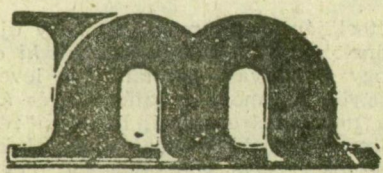
Szegeden, a Dugonics tér 12. szám alatt.

Bejelentkezés telefonon, munkatársunk felkeresi Önt.

Munkanapokon 9-16 óra között. Telefon és fax: 24-326.

Állunk rendelkezésére!

MEDIÁTOR

MEDIÁTOR KÖZVETÍTŐ ÉS SZERVEZŐ IRODA BT